

МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА И ЕНЕРГЕТИКА София 1000, ул. "Славянска" №8
Регистрационен индекс и дата
04-14-25 / 08.08.08

REPUBLIC OF BULGARIA
MINISTRY OF ECONOMY AND ENERGY

ENERGY CHARTER SECRETARIAT	
Date :	14.7.2008
Reg No :	16887
For Info :	LA

M-R GRAHAM COOP
GENERAL COUNCEL
ENERGY CHARTER SECRETARIAT
BOULEVARD DE LA WOLUWE, 56,
B-1200
BRUSSELS, BELGIUM

RE: Policy, Practice and Clauses of the Republic of Bulgaria about litigation submission, pursuant to Art. 26, § 3, letter „b”, ii in the Energy Charter Treaty

DEAR MR COOP,

Republic of Bulgaria has been enrolled in the list of the states (Annex ID), which do not give their peremptory agreement for submission of litigation to international arbitration on investor's initiative, in the cases when they have already submitted it for settlement according to the rules of §2, letter of the law "a" or "b", Art. 26 of the Energy Charter Treaty. Since the energy policy of the Republic of Bulgaria is carried out by the Minister of Economy and Energy, who is a representative of the state in its relations with other countries, including commercial societies, on all the matters, related to the implementation of the Energy Charter Treaty (Art. 4, par. 1, it. 18a of the Energy Act), through the present letter, and pursuant to the fulfillment of requirements of Art 26, § 3, letter "b", ii of the Treaty, we call your attention to the following information, related to the policy, practice and clauses about litigations submission in our country:

The order of Art. 26, § 3, letter "a" of the Energy Charter Treaty (ECT) stipulates that, a state - party of the Treaty, gives its agreement about the Investor's proposal (physical or juridical person from a state- party of ECT) for litigation settlement before an international arbitration, in case that the litigation concerns investments, made by this person on the territory of the country itself. The Republic of Bulgaria is among the countries, which have not given their consent for this type of litigation settlement, due to the fact that our state legislation offers a different set of rules for litigations settlement.

The fundamental law of the state - Constitution of the Republic of Bulgaria (CRB), gives competence to the National Assembly to juridical ratification and denouncement of the international treaties, which envisage the state participation in arbitration or court settlement of international litigations (Art. 85, par. 1, it. 5 CRB). The National assembly has ratified the ECT through an Energy Charter Treaty Ratification Act and Energy efficiency and its related nature protecting aspects Protocol (Promulgated in State Gazette, issue 64 of 30.07.1996).

Pursuant to the Constitution of the country, the general subordination for juridical litigations settlement is given to the independent court authority, which must defend the rights and juridical interests of its citizens, juridical persons and state (Art. 117, par.1 CRB). The jurisdiction is performed by the Supreme Cassation Court, Appellate, Regional, Military and District courts. Thus, the settlement of each juridical matter arisen, on which the state is a party, is submitted to the court competence, pursuant to the subordination and jurisdiction rules. This principle is endorsed both by the abrogated and the lately adopted New Civic Procedure Code (CPC, Promulgated, SG, issue 59 of 20.07.2007, has been in force since 1.03.2008). Pursuant to Art.14, par.1 of CPC, all the civic suits are subordinated to the courts. The Bulgarian Court is also competent on questions, on which a foreign country is a party in the cases defined in Art. 18, par.1 of CPC. These are: litigation, based on contracted relations, when the duty execution is in the Republic of Bulgaria, claims on illegal damage, performed in the Republic of Bulgaria, as well as suits which are of extreme subordination of the Bulgarian courts.

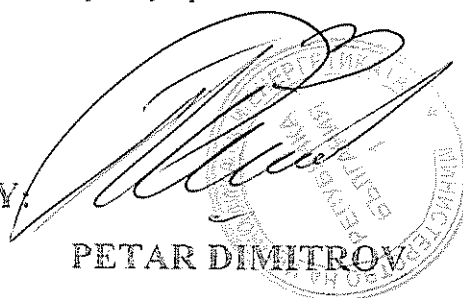
The arbitrary agreement is included in CPC as a department opportunity to litigation settlement between the contracted countries. In order to provoke activity, the arbitrary agreement shall be negotiated, in written form, between the countries. Pursuant to Art. 19 of CPC, the parties in property litigation can agree that it should be settled by arbitrary court, except for the case when the subject of litigation is real claim or immovable property possession, alimony or labor rights. The arbitrary can be performed abroad, whether one of the parties has its habitual place of residence, according to its establishment act, or residence of its real government abroad. The International Commercial Arbitrary Act also envisages similar to this rule (ICAA, promulgated in SG, issue 60 of 5.08.1988, sequence amendments, issue 59 of 20.07.2007, in force since 1.03.2008). The law is applied for the international commercial arbitrary, based on arbitrary agreement, in the case when the place of arbitrary is on the territory of the Republic of Bulgaria. The International Commercial Arbitrary settles civic property litigations, as a result of foreign commercial relations, as well as litigations to fill in some gaps in a contract or its adaptation to the new circumstances, when the residence or headquarters is, leastwise of one of the parties, not in the Republic of Bulgaria. A party of the international commercial arbitrary can be also a state or a state institution. In any case, in order to apply this law, the parties on some litigation arisen, must have concluded explicit agreement between themselves. Pursuant to Art. 7, par. 1 of the ICAA, arbitrary agreement is considered the consent of the parties to assign the arbitrary the task to settle all or some of the litigations, which can arise or have been arisen between them, concerning a specific contract or beyond contract juridical case. It can be an arbitrary clause in another contract or an individual agreement, and it must have obligatorily written form, in order to be considered actual (Art. 7, par. 2 of ICAA).

In relation to the above indicated legal framework, we consider that if some litigation arises under the clauses of the Energy Charter Treaty implementation, this case settlement will be of the court competence, pursuant to the subordination and jurisdiction rules, introduced in the country's legislation.

We would like to kindly ask you to consider the present letter as a written statement of our country in line with Art. 26, § 3, letter "b", ii of the Energy Charter Treaty, through which we have submitted to you some information, related to the policy, practice and clauses about litigations submission in our country.

Yours sincerely,

MINISTER OF ECONOMY AND ENERGY,

PETAR DIMITROV

МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА И ЕНЕРГЕТИКАТА София 1000, ул. "Славянска"
Регистрационен индекс и дата 04-14-25 / 08.07.08

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА И ЕНЕРГЕТИКАТА

ДО
Г-Н ГРАХАМ КУП
РЪКОВОДИТЕЛ НА ПРАВНИЯ ОТДЕЛ
КЪМ ГЕНЕРАЛНИЯ СЪВЕТ НА
СЕКРЕТАРИАТА НА
ЕНЕРГИЙНАТА ХАРТА

BOULEVARD DE LA WOLUWE, 56
B-1200
BRUSSELS, BELGIUM

ОТНОСНО: Политика, практика и условия на Република България при отнасяне на спор, съгласно чл. 26, § 3, б. „б”, ii от Договора за Енергийна Харта.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КУП,

Република България е включена в списъка на държавите (Приложение ID), които не дават безусловно съгласие за отнасяне на спор пред международен арбитраж по инициатива на инвеститора, в случаите когато последният вече го е представил за решаване по реда на §2, букви „а” или „б” на член 26 от Договора за Енергийна Харта. Тъй като енергийната политика на Република България се провежда от министъра на икономиката и енергетиката, който представлява държавата в отношенията с други държави, както и с търговски дружества по всички въпроси, свързани с прилагането на Договора към Енергийната харта (чл. 4, ал. 2, т. 18а от Закона за енергетиката), с настоящето си писмо, в изпълнение изискването на чл. 26, § 3, б. „б”, ii от договора, предлагаме на вниманието Ви следната информация във връзка с политиката, практиката и условията за отнасяне на спорове в страната:

Разпоредбата на чл. 26, § 3, б. „а” от договора за Енергийна Харта (ДЕХ) предвижда, че държава – страна по договора, се съгласява с предложеното от Инвеститор (физическо или юридическо лице от държава страна по ДЕХ) решаване на спор пред международен арбитраж, когато спорът е свързан с извършени от него инвестиции на територията на същата страна. Република България е сред страните, които не са дали съгласието си за това разглеждане на възникнали спорове, тъй като законодателството в страната предвижда различен ред за разглеждане на спорове.

Основният закон на страната – Конституцията (К), предоставя компетентност на Народното събрание да ратифицира и денонсира със закон международните договори, които предвиждат участие на държавата в арбитражно или съдебно уреждане на международни спорове (чл. 85, ал. 1, т. 5 К). Народното събрание е ратифицирало ДЕХ със Закон за ратифициране на Договора към Европейската енергийна харта и на Протокола за енергоефективност и свързаните с нея природозащитни аспекти (Обн., ДВ, бр. 64 от 30.07.1996 г.). Съгласно Конституцията на страната, общата подведомственост за решаване на правни спорове е предоставена на независимата съдебна власт, на която е вменено да защитава правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата (чл. 117, ал.1 К). Правораздаването се осъществява от Върховния касационен съд, Върховния административен съд, апелативни, окръжни, военни и районни съдилища. В този смисъл, решаването на всеки възникнал правен спор, по който страна е държавата, е предоставен в компетентността на съда, в съответствие с правилата за подведомственост и подсъдност. Този принцип е утвърден както е отменения, така и с приетия наскоро нов Граждански процесуален кодекс (ГПК, Обн., ДВ, бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 1.03.2008 г.). Съгласно чл. 14, ал.1 ГПК, на съдилищата са подведомствени всички граждански дела. Българският съд е компетентен и по искове, по които страна е чужда държава в определените в чл. 18, ал. 1 ГПК случаи. Това са искове, основани на договорни отношения, когато изпълнението на задължението е в Република България, искове за вреди от непозволено увреждане, извършено в Република България, както и дела, които са от изключителна подведомственост на българските съдилища.

Арбитражното споразумение е въведено в ГПК като факултативна възможност за решаване на спорове между страните по едно договорно отношение. За да породи действие, арбитражното споразумение трябва да е уговорено писмено между страните. Съгласно чл. 19, ГПК, страните по имуществен спор могат да уговорят той да бъде решен от арбитражен съд, освен ако спорът има за предмет вещни права или владение върху недвижим имот, издръжка или права по трудово правоотношение. Арбитражът може да има седалище в чужбина, ако една от страните има обичайно местопребиваване, седалище според устройствения си акт или местонахождение на действителното си управление в чужбина. Подобна уредба предвижда и Закона за международния търговски арбитраж (ЗМТА, обн., ДВ, бр. 60 от 5.08.1988 г., посл. изм. бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 1.03.2008 г.). Законът се прилага за международния търговски арбитраж, основан на арбитражно споразумение, когато мястото на арбитража е на територията на Република България. Международният търговски арбитраж разрешава граждански имуществени спорове, възникнали от външнотърговски отношения, както и спорове за попълване празноти в договор или приспособяването му към нововъзникнали обстоятелства, ако местожителството или седалището на поне една от страните не е в Република България. Страна по международния търговски арбитраж може да бъде и държава или държавно учреждение. Във всеки случай, за да бъде приложен този закон, страните по възникнал спор следва да са сключили помежду си изрично арбитражно споразумение. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗМТА, арбитражно споразумение е съгласието на страните да възложат на арбитраж да реши всички или някои спорове, които могат да възникнат или са възникнали между тях относно определено договорно или извъндоговорно правоотношение. То може да бъде арбитражна клауза в друг договор или отделно споразумение, като задължителна е писмената форма за действителност (чл. 7, ал. 2 ЗМТА).

Във връзка с изложената по-горе законова рамка считаме, че при възникване на спор при прилагане на Договора за Енергийната Харта, решаването му ще бъде в компетентността на съда, в съответствие с правилата за подведомственост и подсъдност въведени с вътрешното за страната законодателство.

Моля да считате настоящото писмо за заявление на страната по реда на чл. 26, § 3, б. „б“, ii от договора за Енергийна Харта, с което Ви предлагаме информация във връзка с политиката, практиката и условията за отнасяне на спорове в страната

С уважение,

**МИНИСТЪР НА ИКОНОМИКАТА
И ЕНЕРГЕТИКАТА:**

ПЕТЪР ДИМИТРОВ

